

செவ பரிபாலன சபை வெளியீடு
ஆரம்ப: எஸ்ராத் ணி ஆவர்டி ரீ 26 ஆம் ஏ
(1889)

பிரதி விலை: 10 ரூ
செய்திந் தாளாகும் பதிவு பற்றாது.

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 110

பிரமாதி வருடம் பூர்ட்டாதித் தங்கள் 07 ஆம் நாள்
(24-10-1999) ஜிப்ஸி பூரணம்

இதழ்: 7

வடமொழிக் கல்வி

பிரபஸ்யப்படுத்தப்படல் வேண்டும் பல்கலைக்கழகக் கருத்தரங்கில் வலியுறுத்து

வடமொழில் உள்ள கருத்துக் கழலுல்பங்களைச் சாதாரண மக்களும் அறந்துகொள்ளக் கூடியநாக வடமொழிக் கல்வியைப் பிரபஸ்யப்படுத்த யாற். பல்கலைக்கழக சமஸ்தீர்த்தநிலை நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்: இதனை முன்னெடுத்துச் செல்ல சபாங்களுத்தில் டிப்ளோஸ் கற்கை நெறியொன்று யாற். பல்கலைக்கழகந்தில் ஜியாக்கம்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

யாழ். பல்கலைக்கழக வெள்ளி வீழாவை முன்னிட்டு இரண்டுநாள் கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற்றது. யாழ் பல்கலைக்கழகம் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் கண்ட முன்னேற்றம் பற்றியும் இனிவரும் ஆண்டுகளில் கல்வி அபிவிருத்திக்கு ஆற்றக்கூடிய பணிகள் பற்றியும் அறிஞர்கள் கலந்துரையாடினர். இக் கருத்தரங்கிலேயே மேற்கண்ட கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது.

வடமொழி, இந்துக் கோவில் பூசைகள், கிரியைகளில் உபயோகிக்கப்படும் மொழி மட்டுமல்ல. அது பல ஆயிராண்டுகளாக தென், தென்கிழக்காசியாவில் அரச மொழியாகவும், கல்விமான்களது மொழியாகவும் விளங்கியது. ஜோரோப்பாவில் இலத்தீன் மொழி வகித்துவந்தது போன்றதோர் இடத்தைத் தென், தென்கிழக்காசியா வில் சமஸ்தீர்த்தமொழி வகித்து வந்தது. அக்காலத்தில் பிறமொழியைத் தாங்கிமொழியாகக் கொண்டோரும் தமது ஆக்கங்களை வடமொழியிலேயே உருவாக்கினர்.

சமயம், இலக்கியம், மருத்துவம், விஞ்ஞானம், நுண் கலைகள், சோதிடம், வானியல் உப்படப் பல்வேறு

உலகியல், ஆத்மீக விடயங்கள் பற்றிய ஏராளமான பெறுமதி மிக்க ஆக்கங்கள் வடமொழியில் உண்டு. இவற்றை அறிந்து கொள்ளவும் இந்துக் கோவில்களில் நடைபெறும் பூசை வழிபாடுகள் கிரியைகளைப் புரிந்து கொள்ளவும் வடமொழி அறிவு விரும்பப்படுகிறது.

இல்லாமிய மக்கள் அரபுமொழியைக் கட்டாயமாகக் கற்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. சிங்கள மாணவர்கள் சமஸ்தீர்த, பாளி மொழிகளைக் கற்பதில் அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். அதனால் பேராதனைப் பல் கலைக்கழகத்தில் சமஸ்தீர்த்தக்கல்வி வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. தமிழ் மாணவர்கள் சமஸ்தீர்தக் கல்வியில் அதிக சடுபாடு காட்டுவதில்லை.

வடமொழியை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வம் பொதுமக்களிடேயே - சிறப்பாக ஆதமீக வாதி களிடேயே - உண்டு. எனவே பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியேயுள்ள பொதுமக்களுக்கு வடமொழி மொழியையக் கற்கும் சந்தர்ப்பத்தை யாழ் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது.

செவ்வெறித் தேர்வு - 1999

காலை: 31-10-99 நூற்று

ஆண்டு: 2 முதல் 12 வரை

செவ்வெறித் தேர்வு சபை நடாத்தும் இத்தேர்வு யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, கிளிநெராசி, சிலா பம், மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களில் அமைந்த 395 தேர்வு நிலையங்களில் நடைபெறும். இத் தேர்வுக்கு 72,000 தேர்வநாடிகள் தோற்றவள்ளனர்.

ஸ்ரீலூர் ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை

ஸ்ரீனாடுப் பேச்சுப் போட்டி

வினாக்களைப் போட்டிநாள்: 05-11-1999

போட்டி நடைபெறும் திங்கள்: 29-11-1999

குருபூசை: 29-11-1999

போட்டி விபரங்கள் பாடசாலைகளுக்கு அனுப் பிவைக்கப்படுகின்றது.

இந்துராதனம்

சைவத்தின் மகிழம்

— சைவப்பெரியார் சு. சிவாதாந்தரம், B. A. அவர்கள் —

ஆறாவது அத்தீயாயம்:

திருவைந்தெழுத்து

சைவத்தின் மிகவுயர்ந்த மகிழமை பஞ்சாட்சரம். திரு நீற்றையும் கோவில்லையும் போலன்றி அது எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. அதனை ஒரு சைவன் குருவொருவரிட மிருந்து தீட்சை பெற்றுக்கொள்ளும் போது மட்டுமே மிருந்து தீட்சை என்பது மலத்தை அழித்து நூனதை பெறமுடியும். தீட்சை என்பது மலத்தை அழித்து நூனதைக் கொடுக்கும் ஒரு சடங்கு. தீட்சை என்ற கொடுத்தல் என்ற பொருளுடைய “(த)தி” என்ற எழுத்தினதும் அழித்தல் என்ற பொருளுடைய “(க)ஷை” என்ற எழுத்தினதும் கூட்டாகும். தீட்சையின் போது அளிக்கப்படும் நூனம் பஞ்சாட்சரமாகும். இது சொற்பொருப்படி ஐந்து எழுத்துக்கள் (பஞ்ச = ஐந்து, அட்சரம் = எழுத்து) எனப் பொருள் படும். இந்த ஐந்து எழுத்துக்களும் முழுப்பிரபஞ்ச பரிமாணத்திலான உண்மை நூனத்தைக் கொண்டுள்ளது. உமாபதிசிவம் சூறுகிறார்: முடிவான உண்மைகளைக் கொண்டுள்ள ஆகமங்கள், வேதங்கள் மற்றும் ஆக்கங்கள் யாவற்றிலும் கூறப்பட்டுள்ளவையே ஐந்து எழுத்துக்களாக உருவாகின.

“அருள் நூலும் ஆரணமும் அல்லாதும் ஐந்தின் பொருள் நால் தெரியப் படுகின்”

இவ்வைந்தெழுத்துக்களையும் பயிலவோர் உமாபதி சிவம் சூறிய வார்த்தைகளின் உண்மையைத் தாமே உணர்ந்து கொள்வார்.

ஐந்து எழுத்துக்களும்

- 1) சிவம்
- 2) ஆன்மாவைச் சிவத்தோடு ஐக்கியப்படுத்துவதாகிய இறைவனது அருள்
- 3) ஆன்மா
- 4) மலங்களின் சக்தியை வலுவிழுக்கச் செய்வதாகிய இறைவனது அருள்
- 5) மலங்கள்

ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளன.

ஆகவே பஞ்சாட்சரம், இறைவன், உயிருள்ளதும் உயிரற்றதுமான பிரபஞ்சம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. பஞ்சாட்சரத்தில் அட்சரத் நாம் நினைத்துப் பார்க்கக் கூடிய எதுவும் இல்லை. மலம் என்பது ஆணவும், மாயை, கணம் என்ற முன்றையும் உள்ளடக்கியது. பஞ்சாட்சரம் சகல வஸ்துக்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளதோடு அல்லாமல் அவற்றின் நிலைகளுக்கு இடையேயான தொடர்புகளையும் காட்டுகிறது. ஆன்மாவின் பரிணாம வளர்ச்சி, அதனால் கடந்தகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் யாவும் பஞ்சாட்சரத்தில் மிகத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஐந்து எழுத்துக்களையும் இரண்டு வகையாக வகைப்படுத்தலாம். இவற்றுள்ளனரில், முதலாவது எழுத்து மலங்களை அடக்குபவர், மற்றையில் முதலாவது எழுத்து சிவம் ஆகும். முதல்வகை உலக இன்பங்களில் பிரிய முள்ளவர்களுக்கானது. அவர்கள் அம்மந்திரத்தை ஒதித் தியானிப்பார்களாயின் உலக இன்பங்களைப் படிப்படியாகக் கைவிட்டு இறை சிந்தனை உடையவர்களாவார்கள். அதன்பின் அவர்கள் இரண்டாவது வகையை ஒதித் தியானிக்க அருக்கதை உடையவர்கள் ஆவார்கள். இரண்டாவது வகை இறை சிந்தனை உடையவர்களை இறைவனுடன் ஒன்றியிருக்கும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும். அதனால் அது முத்தி பஞ்சாட்சரம் என அழைக்கப்படும்.

இவ்விருவகைப் பஞ்சாட்சரத்திலும், ஒரே பார்வையில் நாம் யார்? எம்மைப் பற்றிய கண ணோட்டத்தில் நாம் எவ்வளவு பிழையாகவிருக்கிறோம், உலக ஆசைகளாகிய சேற்றில் சிக்கித் தத்தவிப்பதில் எவ்வாறு பரம திருப்தியடைகிறோம், எமக்குப் பக்கத்தே கிடந்து பிரகாசிப்பதும் குணப்படுத்துவதுமான தெளிவான (இறைவனின் அருளென்னும்) ஊற்றை அடைவதற்கு நாம் எவ்வளவுக்குப் பின் நிற்கிறோம் என்பவற்றையெல்லாம் காண்கிறோம். எதுவித பெறுமதியுமற்ற விடயங்களுக்கும் பொருட்களுக்கும் அளவற்ற பெறுமதியை நிர்ணயிக்கிறோம்; ஆனால் இறைவன், ஆன்மா ஆகிய உண்மையிலேயே முடிவற்றவற்றைப் புறக்கணிக்கத்தக்க பெறுமானமுள்ளவாகக் கருதுகிறோம் என்பன (3ம் பக்கம் பார்க்க)

உருத்திராக்கம்

உருத்திராக்கம், சிவமணி எனவும் மணி எனவும் கண்டி எனவும் கடவுள் கண்மணி எனவும் திருவைட்டாள் மாலை எனவும் அழைக்கப்படும். சிவநெறியாகிய எம் செந்தெறிக்கு,

உடல் — வெண்ணீற்றுப் பூச்ச எனவும்

உள்ளம் — சிவமணி எனவும்

உயிர் — திருவைந்தெழுத்து எனவும் கூறலாம்.

சிவபெருமானுடைய திருக்கண்ணில் தோன்றும் திருவருட்பேற்றின் அறிகுறியே உருத்திராக்கம். இச்சிவமணியை அணிபவர்க்கு உயிராற்றல் பெருகும்; நோய் அனுகாது; உடற் பொலிவும் வளமும் பெருகும்; உடல் வலைமுக்கம் பெருகும்; இதனால் சிவமணியை அணிபவர்கள் நன்மையே செய்வார்.

உருத்திராக்க மணியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்த ஒரு புணைந்துரையும் கூறப்படும்: வலிமையிக்க தேவர்கள் மெலிந்த தேவர்களை நலிவுசெய்தனர். தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் சென்று முறையிட, அருளர்க்கத்தால் சிவனின் கண்களிலிருந்து நீர்த் துளி கள் அரும்பின. அந்நீர்த் துளிகளோடு கடவுள் கண்மணி யாகும். பேரிரக்கமுடைய எம்பெருமான் உயிர் துண்பு ரும் போது தானும் துண்புறுவன். துண்ப அடையாளம் கண்ணீர் உகுத்தல். கடவுள் இனப் துண்பம் இல்லாத வள். எனினும் உயிர்களோடு பிரிப்பின்றி விரவி நிற்ற வால் “இனபும் துண்பமும் இல்லான உள்ளானே”, எனப்படுவார். தோன்றிய உருத்திராக்க மரங்களிலிருந்து பொழுந்த நீரில் தோன்றிய உருத்திராக்க மரங்களிலிருந்து பெறப்படும் மணிகளே உருத்திராக்க மணிகள்.

உருத்திராக்க மணிகள் அணிபவர்களது இரத்தத்தைத் தூய்மை செய்யும். மூளை, முசுப்பை, குருதிப்பை, குண்டுக்காய், நரம்பு, நாடி முதலிய உள்ளடக்கம் பார்க்க

சைவத்தின் மகிழமை

(இம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வற்றையும் கான்கிறோம், நாம் சாதாரணமாக எம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளுவதைற்கு உபயோகிக்கும் எமது உடம்பு, ஆணவம், மலங்கள் என்பதைற்கு மேலாக, நாம் இயல்பிலே யார்? என்ன? என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பஞ்சாட்சரத்திலே முதற் தடவையாகப் பார்க்கிறோம். கருணையிக்க இறைவன், இரண்டு வடிவங்களைமத்து தனது அருட்சக்தியை எமக்குத் தந்துள்ள மைய முதற்தடவையாகக் காண்கிறோம். ஒன்று எமது வலப்பக்கத்திலும் மற்றையது எமது இடப்பக்கத்திலும் நின்று எம்மைப் பேணி எமக்கு உணவுட்டி, எம்மை இரவுபகலாக ஆதிர்த்து நிற்கிறது. இவ்விரு சக்தி வடிவங்களுள் ஒன்று எம்மைப் பலவினமாக்கியுள்ள பந்தங்களை (கட்டுக்களை)த் தளர்த்தி அகற்றுகிறது. மற்றைய சக்தி வடிவம், எம்மைத் தெய்வீக நிலையடையச் செய்கிறது.

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்

தருஞ் சத்தி”

என்றோர் உமாபதிசிவம், பஞ்சாட்சரம், கட்டாயமாகக் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய மகிழமை மிக்கது.

பஞ்சாட்சரத்தைத் தியானிப்பது அதன் மகிழமையைக் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளுமளவில் முடிவு டைவதில்லை. இறைவனின் ஏனைய திருவுருவங்கள் போலப் பஞ்சாட்சரமும் இறைவனின் திருவுருவங்களுள் ஒன்று. அது ஆன்மாவில் தாக்கமொன்றை ஏற்படுத்துகிறது. அத்தாக்கத்தின் விளைவாக ஆன்மாவில் ஏற்படும் எதிர்த்தாக்கம் ஆனது, வேறு திருவுருவங்களை வழிபடும் போது ஆன்மாவுக்கு ஏற்படும் தாக்கம் போன்றது. இதற்கு மேலாக, பஞ்சாட்சரம் க்யசக்தி - அதாவது மந்திரசக்தி - உடையது. அதனது வலு வேறேவற்றினதும் காரணமாக ஏற்பட்டதல்ல. அதேவேளை ஏனைய திருவுருவங்களின் தெய்வீகத் தன்மை பஞ்சாட்சரத்தாலும் அதனைச் சார்ந்த இதரமந்திரங்களாலும் ஏற்பட்டது. அதனைத் தியானிப்பவர்களுக்கு, அது ஆணவத்தின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து

தன்னைத் தானே பாதுகாக்கும் வலுவைக் கொடுக்கிறது. மந்திரம் என்ற சொல்லின் பொருளே அதனைத் தியானிப்பவர்களைப் பாதுகாப்பது என்பதாகும்.

அதேகமான திருவுருவங்கள், வழி படுவோ ஆக்கு தான் ஆணவத்தால் கட்டு ண் டிருக்கும் உண்மையை இறுகப் பதியவைப்பதில்லை. ஆனால் பஞ்சாட்சரம் ஆன்மாவுக்கு அதன் கட்டுவை நிலையையும் தெளிவாக முன்வைக்கிறது அது முழு நிலையையும் தெளிவாகவும் பிழையின்றியும் விசையுடனும் நம்பக்கூடியதாகவும் முன்வைக்கிறது. முத்தி பஞ்சாட்சரத்தினால் ஆன்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்படுகிற முதல் விடயம் அதனது இரண்டாவது எழுத்தினால் காட்டப்படும் இறைவனின் எல்லையற்ற கருணையாகும். அவன் கடவுளையும் அவனது கருணையையும் தெளிவாகக் காண்கிறான். அடுத்துத் தன்னைக் குருடாக்கியுள்ள ஆணவத்தின் கொடுரேம் அவனது கண்ணுக்கு எட்டுகிறது. அதேவேளை தேறுதலையும் மகிழ்வையும் தரக்கூடியதாக தனக்கும் ஆணவத்துக்கு மிடைபே கண் வைத்தியரொருவர் நின்று கொண்டு, கண்ணைக் குருடாக்கிக் கொண்டிருக்கும் விழிப்படல்தை (Cataract) மெதுவாக அகற்றுவதையும் காண்கிறான். இறைவனின் காட்சியும் அவ்வினவனது கொடைகளாக அவனது இடது பக்கவில் நின்று அன்புடன் உபசரணை புரியும் தாதுகியினதும் வலது பக்கவில் நிற்கும் கண் வைத்தியரினதும் காட்சிகா, வழிபடுவோ எது நெஞ்சை உருக்குகிறது. ஆகவே அவன் தனது முழு அன்பையும் இறைவன் மீது சொரிகிறான். தனது மிக நெருக்கமான தோழனாயிருப்பவனும், செயலளவில் தான் தன்னை இனங்களுடு கொண்டவனுமானிய ஆணவம் என்பவன், தயவில்லாது கழுத்து நெரிக்கும் ஒரு கொடியவன் என்பதைக் கண்டு கொள்கிறான். இதுஅவனுக்கு ஒரு புதிய பார்வை. அவன் ஆணவம் அன்மிக்க முடியாதவொரு இடத்தை அடையவேண்டுமென்ற மனத்தெளிவு பெறுகிறான்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

உருத்திராக்கம்

(இம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரூப்புகள் செவ்வையாக வேலை செய்யத்தக்க ஆற்றலைத் தந்து துணை நிற்கும். அதனாலேயே உடம்பின் பல்வேறு பகுதிகளில் அது அனியப்பட வேண்டுமெனச் சொல்லப்படுகிறது. மதுபானமும் மாமிபான போசனமும் இல்லாதவராய் ஆசார முடியவராய் உள்ளவர்கள் மட்டுமே உருத்திராக்கம் அனியும் யோக்கியதை உள்ளவர்கள்.

உருத்திராக்க மரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் உருத்தி ராக்க மனிகளில் காணப்படும் இயல்பான நேர்கோடு காமுகம் என வழங்குவார். ஒன்று முதல் பதினாறு வரையான முகம் கொண்ட உருத்திராக்க மனிகள் காணப்படுகின்றன.

மனிகளின் முகங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தா இருக்குமாறு மனிகளுக்கிடையே பொன், வெள்ளி பவளம், பளிங்குவில்லை போன்றவற்றைக் கோர்த்தும் கோட்தும் உருத்திராக்கமாலை தயாரிக்கப்படும்.

சந்தியாவந்தனம், சிவமந்திர செபாம், சிவபூசை, சிவத்தியானம், சிவாலயதரிசனம், சிவபுராணம் படித்த

தல், சிவபுராணம் கேட்டல், சிரார்த்தம் முதலியவை செய்யும் காங்களில் உருத்திராக்கம் அவசியமாகத் தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

திருவைந்தெழுத்தை ஒதும்போது உருத்திராக்க மாலையைக் கையிற் கொண்டு ஓவ்வொர் உருவுக்கு ஒரு மனியாக மேல்நோக்கி உருட்டுதல் வேண்டும். இதனைச் செபம் செய்தல் என்பர் சிவம் செய்தல் என்பதே செபஞ் செய்தல் என மருவி வழங்குவதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

வைஷ்ணவர்கள் துளசிமைனையையும் சமணர் பளிங்கு மனியினையும் இல்லாமியர்களும் கிறித்துவர்களும் பல்வேறு பொருந்தும் செபத்திற்குப் பயணப்படுத் துவார். கிவநெறியாளர்களாகிய நாம் பயணப்படுத்தும் கண்மனி இயற்கையாகக் காணப்படுவதும் கடவுட்தன்மையும் சிறந்த ஆற்றலும் உடையதுமாகும்.

சிவமனி பிறவி நேரயையன்றி உடல் நோய்களையும் ஒழிக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. சிவமனியை உரைத்துக் கொடுத்தால் பலவித நோய்கள் அகலும்.

‘‘நெக்கு ளார்வம் மிகப்பெருகி நினைந்து அக்கு மாலைகொடு அங்கையில் என்னலுவார் தக்க வானவராய்த் தகுவிப்பது நக்கன் நாமம் நமச்சிவாயவே’’ —சம்பந்தர்

முப்பொருள் விளக்கம்

இவ்விதமின் இன்னோரிடத்தில் “கந்தபூராணக் கதைகள் உணர்த்தும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள்” என்னுமோர் கட்டுரை பிரசராமாகியுள்ளது. அக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ள விளக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ள முப்பொருள் உண்மையை விளக்கிக் கொள்வது அவசியம். ஆகவே இங்கு முப்பொருள்களின் தன்மையைச் சருக்கமாகத் திரட்டித் தருகிறோம். இவ்விடயங்களை நேயர்கள் சைவப் பெரியார் சிவபாதசந்தரனாராது ‘‘சைவத்தின் மகிழமை’’ என்ற கட்டுரைத் தொடரின் முதல் அத்தியாயத்திலும் (இந்து சாதனம் புத்தகம் 110, இதற்கு 1,2) காணலாம்.

வேதம், சிவாகமம் முதலாகிய உண்மை நூல்களினால் உணர்த்தப்படும் பொருள் மூன்று; அவை பதி, பசு, பாசம் எனப்படும். பதியென்பது கடவுள்; பசு வென்பது ஆன்மாக்கள் அல்லது உயிர்கள்; பாசமென் பது மலம். உயிரை மாசுபடுத்துவதால் மலம் என்றும் உயிரைப் பற்றியிருப்பதால்பாசம், பந்தம், தனை, கட்டு, எனவும் அழைக்கப்படும்.

யதி (கடவுள்)

கடவுள் ஒருவரே; அவர் இயல்பாகவே மலத்தினால் பந்திக்கப்படாதவர். (பந்தித்தல்=கட்டுதல்). அதாவது மலபந்தம் அற்றவர். அக்கடவுளே சிவபெருமான் பிரமா, விட்டுனு முதலியோர் சிவபெருமான் ஏவல்வழி நின்று தொழில் புரிவர். சிவபெருமான் தமது சக்தி யோடு கூடிந்தின்று அருவம், அருவருவம், உருவம் என்னும் மூன்று வகை வடிவங்களைக் கொண்டு படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில்களையும் உயிர்கள் பொருட்டுச் செய்தருளவர்.

படைத்தல்:

ஆன்மாக்கள் (உயிர்கள்) இறைவனைப்போல அநாதியானவை. ஆனால் அவை மலங்களினால் பந்திக்கப்பட்டிருப்பன. ஆன்மாக்கள் மலங்களினின்றும் நீங்கிப்பக்குவம் அடைதற்கு ஏதுவாக இறைவன் தனு, கரண, புனை போகங்களைத் தோற்றுவித்துக் கொடுக்கிறார். இதுவே படைத்தல் எனப்படும். தனு=உடம்பு; கரணம்=மனம் முதலிய கருவிகள்; புனைம்=உடம்புக்கு ஆதாரமாகிய உலகம்; போகம் = அனுபவிக்கும் பொருள். “இல்லது உள்தாகாது” என்பது சைவசித்தாந்தக் கொள்கை. ‘படைத்தல்’ என்பதற்கு இல்லாததை உண்டாக்குதல் என்று பொருள் கொள்ளக்கூடாது. மாயையில் குக்கும் (நூண்ணிய) நிலையில் இருந்ததைத் தால (பருமனுள்ள) நிலைக்குக் கொண்டு வருதலே படைத்தல்.

காத்தல்:

தோன்றிய உலகங்களையும் உடம்பெடுத்த உயிர்களையும் உரிய கால எல்லை வரை காப்பாற்றி ஆன்துணை செய்தல் காத்தல் எனப்படும்.

அழித்தல்:

பல பிறவிகளில் பிறந்து இறந்து உழலும் உயிர்களை இளைப்பாறச் செய்யும் பொருட்டு இறைவன் தனு, கரண, புனை, போகங்களை மாயையிலும் மாயையைத் தீடுக்குவது அழித்தல் எனப்படும்.

மறைத்தல்:

ஆன்மா நல்வினை, தீவினை இரண்டிலும் அவற்றின் பயன்களிலும் விருப்பு, வெறுப்பு இல்லாது இரண்டு

படையும் ஒரே தன்மையாக எண்ணி வெறுத்து ஒதுக்கும் நிலை இருவினையொப்பு எனப்படும். உயிர்களை வினைப்போகங்களில் அழுத்துவித்து அதன் மூலம் மலங்களை இயக்கித் தொழில் புரிவத்து, இருவினையொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்விக்கும் இறைவனின் அருட்செயல் மறைத்தல் எனப்படும்.

அருளல்:

பக்குவமடைந்த உயிர்களின் மல பந்தத்தை ஒழித்து அவற்றிற்கு முத்தி என்கின்ற பேரின்பத்தை நல்குதல் அருளல் எனப்படும்.

சிவபெருமான் உயிர்களுக்கு அருளும் பொருட்டு அருட்திருமேனி கொண்டருளுவார். விநாயகக் கடவுள், முருகக் கடவுள், இறைவனின் அருட்திருவடிவங்கள். திருவருட்டச்சக்தியிலிருந்து தோன்றும் அருட்குணங்கள் அருட்டிருமேனி கொண்ட கடவுளுக்குத் துணையாயமையும். இவ்வருட்திருமேனி திருவினையாடல்களை நிகழ்த்தும்.

பகு (பூயி)

உயிர்கள் எண்ணில்லாதன. அநாதியே மலத்தினால் பந்திக்கப்பட்டன. இறைவன் கொடுத்த உடம் போடு உயிர் கூடும்போது அவ்வுயிர் பிறவி எடுக்கிறது. இப்பிறவி உயிர் செய்த வினைகளுக்குத் தக்கவாறு அமைகிறது. நல்வினை செய்த உயிர் நற்பிறவியும் தீவினை செய்த உயிர் இழி பிறப்பும் எடுக்கும். பூமியிலே பிறந்து இருவினை (நல்வினை, தீவினை) இன்ப துன்பங்களையும் அனுபவிக்கும். பலன் கருதிச் செய்யும் வினை (காமியிலை) யினால் உயிர் எல்லாச் செலவங்களையும் உலகவின்பங்களையும் பெறும். துன்பத்துக்கு ஆற்றாத உயிர் கடவுளைப் பற்றுக்கோடாக (தஞ்சமாக) கொள்ளும். இங்குள்ள நிகழும் போது இருவினையொப்பு உண்டாகும். இருவினையொப்பு உண்டாக மலங்களினது வலிமை குன்றி ஆன்மா பக்குவமடையும். இது மஸபிராகம் (பரிபாகம் = பக்குவம், முதிர்ச்சி) எனப்படும். மஸபிராகம் ஏற்படக் கடவுளின் திருவருள்பதியும். கடவுள் குருவாக வந்து தீட்சையினாலே மலவலியை முற்றும் நீக்கி ஞானோபதேசம் செய்தருளவர். பின்பு அவ்வுயிர்கள் பிறப்பு இறப்புக்களில் இருந்து நீங்கிக் கடவுளுடைய திருவடிக் கீழ் அழியாத பேரின்பத்தை அடையும்.

மலம்:

ஆணவும், களமம், மாஸய என மூவகைப்படும்.

ஆணவும்:

ஆணவும் செம்பிற் களிம்பு போல ஆன்மாவிலே அநாதியே பற்றிய மூலமலம்; மிகவும் இருண்ட வடமுடையது. அதனால் இது இருள்மூலம் எணவும் அழைக்க (ம் பக்கம் பார்க்க)

முப்பிராருள் விளக்கம்

(4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கப்படும். அறியாமை முதலிய தீய குணங்களை உண்டாக்கும். அவ்வறியாமை அவாவினைப் பிறப்பிக்கும். அவா இருவினைகளை உண்டாக்கும். இருவினை பிறவிகளுக்கு ஏதுவாகும். ஆனவுமல்ல ஒன்றேயாகவிருந்த போதிலும் அது எல்லாவுலகங்களிலும் எல்லா உயிர்களையும் மறைக்கும், என்னிறந்த சுக்திகளையுடையது. ஒரு கால எல்லையில் நீங்குதந் தன்மை உடையது. திருவருளாலே வலிமை குன்றி உயிரினது அறிவை மறையாது அடங்கிக் கிடக்கும்.

கள்ளி

உயிர்கள் பிறவி எடுத்திருக்கையில் செய்கின்ற இருவினைகளும் கண்மம் எனப்படும். இக்கண்மம், உயிர்கள் எடுக்கும் உடம்புகளுக்கும் அவை நுகரும் இன்ப துன்பங்களுக்கும் காரணமானது; பல வகைப்பட்ட இன்ப துன்பங்களாக விரியும். இது மனம் (நினைவு), வாக்கு (சொல்), காயம் (உடம்பு) ஆகியவற்றால் செய்யப்படும்.

மனநினைவால் வருவன் நல்ல எண்ணங்களும் தீய எண்ணங்களும். சொல்லினால் வருவன் நல்ல பேசுக்களும் தீய பேசுக்களும். காய்த்தால் வருவன் நல்ல செய்க்களும் தீய செய்க்களும்.

நல்வினையாயினும் சரி தீவினையாயினும் சரி அவை பிறவிக்குக் காரணமாயிருப்பதால் அவையும் தனைகளே. நல்வினையைப் பொன்விலங்குக்கும் தீவினையை இரும்பு விலங்குக்கும் ஒப்பிடுவர்.

உயிரானது முற்பிறப்புகளிலே செய்த வினைத் தொகுதியின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே இப்பிறப்பில் அனுபவிக்கும். அவ்வாறு அனுபவிக்கும் வினைப்பதூதி பிரார்ப்தம் எனப்படும். அனுபவிக்காமல் இனி வரும் பிறப்புக்களில் அனுபவிக்க வேண்டிய (எஞ்சியிருக்கும்) வினைப்பதூதி கஞ்சதம் எனப்படும். பிரார்ப்த வினையை இப்பிறப்பில் அனுபவிக்கும் போது நான் என்னும் செருக்கினால் புதிதாகச் சேரும்வினை ஆகாயியம் எனப்படும்.

பிரார்ப்தம் அனுபவித்தலாலேயே நீங்கும். சஞ்சிதம் குருவருளால் நீங்கும். ஆகாயியம் எல்லாம் இறைவன் செயல் என்று எண்ணியிருக்கும் உண்மை ஞானத்தால் நீங்கும்.

மாயை

உலகத்திற்கு முதற் காரணம் மாயை. படைப்புக்காலத்தில் உயிர்களுக்கு வேண்டிய உலகங்களும், உடம்புகளும், கரணங்களும் போகப் பொருள்களும் (தனு, கரண, புவன, போகங்கள்) மாயையிலிருந்தே இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது.

மாயையிலிருந்து உயிர் கனம்ப்பலனை நுகர்வதற்குத் தனியாக முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் பிறக்கும். உயிர் இத்தத்துவங்களைப் பற்றி நின்று இன்ப துன்பங்களை நுகரும். உயிர் தான், இத்தத்துவங்களே என்று மயங்கி நிற்கும். இந்த நிலையிலிருந்து தெளிவு பெறல் — தான் வேறு தத்துவங்கள் வேறு என்க தெளிவு பெற்று அவற்றிலிருந்து நீங்க நிற்றல் — திருவருட்தனையால் கைக்கூடும். இது மாயாமல் நீக்கம் எனப்படும்.

சங்கார காலத்தில் இறைவன் அழித்தலைச் செய்யும் போது தனு, கரண, புவன, போகங்கள் எல்லாம் மீண்டும் இந்த மாயையிலேயே ஒடுங்கிக் குக்கும் (நுண்ணி) நிலையில் இருக்கும். சங்காரகால இழுதி யில் மாயையில் இச் சூக்கும் நிலையில் இருந்து தால் நிலையில் தனு, கரண, புவன, போகங்கள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன (இறைவனின் படைத்தல் தொழில்)

சர்வங்கார காலம்

சர்வங்கார காலத்தில் பக்குவப்பட்ட உயிர்களுக்கு சூக்கிவெருமான் வீடுபோற்றிறை நல்குவர். ஏனைய உயிர்களை அது வரையும் பிறந்து இறந்த இளைப்பு நீங்கும்படி காரணகேவல நிலையில் ஒடுக்குவரா, (காரணகேவல நிலை என்பது உயிர்கள் தத்துவங்களும் தூல உடம்பும் இன்றி மலை இருங்கிள் அழுந்தி ஆணவ மலை தாமாய் நிற்கும் நிலை; செயல்தற நிலை). சங்கார காலத்தின் போது சத்தியையும் தன்னுள்ளே அடக்கிச் சர்வமும் தானேயாக வென் இருப்பார். இதுவே செவனின் மேன் நிலை எனப்படும்

சங்கார கால முடிவில் உயிரைக் காரண கேவல நிலையில் நின்றும் நீக்குதற்காக தன்னுள் ஒடுங்கி நிற்கும் திருவருட்சக்தியைத் தொழிற்படுத்துவர். இவ்வாறு தொழிற்படுத்தலைச் சக்தியுடன் கூடுதல் எனப்படும். திருவருட்சக்தியைத் தொழிற்படுத்தும்போது படைத்தல் முதலிய ஜந்தொழில்கள் நிகழும்.

மலம் சடப்பொருள். அது தானாக இயங்க மாட்டாது. அதனை இறைவனது சக்தியே இயக்கும். அவ்வாறு இயக்கும் சக்தியின் வடிவம் திரோதான கந்தி எனப்படும்.

கந்தபூரணம்

கந்த புராணத்திலே குரன், சிங்கன், தாரகன் என்னும் அசரர் மூவரும் மும்மலங்களாகவும், தேவர்கள் உயிர்களாகவும், தேவர்களைச் சிறையிலிட்டமை மும்மலப்பினிப்பினால் உயிர்கள் உடம்பெடுத்து வருந்து தலாகும், முருகக்கடவுள் குரன் முதலி யோராக கொன்று தேவர் சிறை மீட்டல் கடவுள் பெருங்கருணையால் அவ்வியங்களை மும்மலப் பினிப்பில் நின்று நீக்கி ஆட்கொள்ளுதலாகவும் உருவகப்படுத்தப்படுகிறது.

சௌசமயம் பெருநாள்கள்

(ஐப்பகிப் பூரண முதல் கார்த்திகைப் பூரண வரை)

ஐப்பகி	07	வ	(24-10-99)	ஞாயிறு	பூரண
	08	வ	(25-10-99)	திங்கள்	ஐப்பகிப் பரணி
	09	வ	(26-10-99)	செவ்வாய்	கார்த்திகை
	11	வ	(28-10-99)	வியாழன்	சங்கடஹர சதுர்த்தி
	19	வ	(05-11-99)	வெள்ளி	பிரதோஷம்
	21	வ	(07-11-99)	ஞாயிறு	அமாவாசை, தீபாவளி
	22	வ	(08-11-99)	திங்கள்	கேதாரகெளரி விரதம்
	26	வ	(12-11-99)	வெள்ளி	ஸ்கந்தசஸ்தி விரத ஆரம்பம்
	28	வ	(14-11-99)	ஞாயிறு	சதுர்த்தி ஸ்கந்தசஸ்தி
கார்த்திகை	01	வ	(17-11-99)	புதன்	மாதப் பிறப்பு
	05	வ	(21-11-99)	ஞாயிறு	பிரதோஷம்
	06	வ	(22-11-99)	திங்கள்	பூரண, சர்வாலயதீபம், வீடுகளில் தீபம்

சௌ உண்மை விளக்கத்தில் திருமுறைகளின் பங்கு

— இலக்கீய கலாந்தி டி. கந்தையா, ஏழாவை —

ஆன்மாவுக்குச் சிவத்துடனான நீங்காத் தொடர்பே சௌவம். சைவகித்தாந்த ஞானத்தின் வண்ணம் ஆன் மாவின் வரலாற்றில் மூன்று நிலைகள் உள். படிமுறைக் கிரமத்தில் அவை, கேவலநிலை, சகலநிலை, சுத்தநிலை என்பன.

மஹா சிருஷ்டிக்கு முன்னமே ஆன்மா வெறும் ஆணவழுந் தானுமாய்க் கிடந்தநிலை கேவலநிலை. அந்தநிலையிலேயே ஆன்மாவுக்குச் சிவ நூடனான தொடர்பு இருந்தாகிறது. அப்பொழுதே சிவன் ஆன்மாவில் உள்புகுந்து இருக்குந்துள்ளான். இதற்கு ஆதாரமாக,

'உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்து' என்ற திருவாசத்திருவார்த்தை அமைகிறது.

உருத்தெரியாக் காலம் என்றால் ஆன்மாவை வாழ்வுக்குத் தகுதியாக்கும் உடல்களிரண்டில் முன்னைய தான் சூக்கும் உடலே பெறாதிருந்த காலம். அக்காலத்து இருட்டறையில் குருட்டுக் குழந்தை போல இரங்கத் தக்கநிலையில் ஆன்மா இருந்தநிலை கேவலநிலை.

மேல், சிருஷ்டித் தொழில் மூலம் சிவன் அதற்குக் குக்கும் உடலும் அதன் அடிப்படையில் தூல உடலும் வழங்கி அதை உலகியலில் வாழ்விக்கும் நிலை சகல நிலையாம். அந்தநிலையில் சிவனே உயிருக்கு வேண்டும் இன்ப துன்ப அனுபவங்களை அதன் போக்குக்கிணங்க அறிந்து வழங்கும் முகாந்திரத்தில் அதற்குத் தெரியா மலே அதன் உள்ளத் திருந்து ஊட்டி ஊட்டி அவற்றின் பேராக உயிரிடத்தில் தானிருப்பதை அந்த உயிர் கருத்திற் கொள்ளச் செய்யும் நிலை சகலநிலை.

குறித்த திருவாசகத்தில், ''உளம் மன்னிக் கருத்திருத்தி'' என வரும் பகுதி இதற்கு ஆதாரமாகும்.

மேல், அதே சிவன் தானே குருவாக வெளிப்பட்டு வந்து உயிருக்குத் தீக்கூடு கொடுத்து ஞானம் வருவித்த நிலையில் கருத்தளவில் மட்டுமென்றிக் காயமாளவிலும் (உடலளவிலும்) பரந்து சகல வகை உணர்வுகளாலும் உயிர் தன்னையே அனுபவிக்க வைக்கும் நிலை சுத்தநிலை ஆகும்.

அதே திருவாசகத்தில், ''ஊன்புக்கு (உடலளவிலும் வியாபித்து) கருணையினால் ஆண்டு கொண்ட திருத்துருத்தி மேயான்'' என வரும் பகுதி இதற்கு ஆதாரமாகும்.

உயிர் வரலாறாகிய இந்த மூன்று நிலைகளில் முதலாவதான கேவலநிலை அதன் வரலாற்றின் தொடக்கமில்லாத தொடக்கம்; மூன்றாவதாகிய சுத்தநிலை அதன் முடிவில்லாமுடிவு. ஆதலால் சிவனோடு சம்பந்தம் ஆம் நிலை உயிர்க்கு ஏக்போகம் என்பது வெளிப்படை.

இங்கும் சைவம் என்ற பெயரிலக்கணத்துக்கு முற்றிலும் ஒந்த விளக்கம் திருமுறைப்பாடலாகிய இத் திருவாசகப் பாடலில் தெளிவாக இருக்கத் 'ஓரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்' என்றவாற்றிற் கொள்ளத்தகும். திருமுறைகள் முழுவதிலும் இத்தகைய விளக்கம் பரவலாக வந்து கொண்டிருக்கும்.

இனி, சைவசமயத்தவர்க்குச் சாதாரண நடைகாலும் விதிக்கப்பட்டுள்ள ஆசார ஒழுங்குகள் அனைத்தனத்துக்கு முற்றிலும் பொருத்தமானதாகவே அமைந்திருத்தலும் சைவகித்தாந்த உண்மைகளும் அதே பாங்கில் இருத்தலும் தெளிவு.

தனிப்பட்ட முறையில் சைவசமயத்தவர் ஒருவருக்கு அவசியமானவை எனப்படுகிற சைவ அநுட்டானம், சிவ பூஜை இரண்டுக்கும் தாற்பரியம் ஆன் சிவசம்பந்தம் என்ற இவ்வுண்மையைச் செயல்முறையில் அப்பியாசித் தல் என்றே ஆகும். சிவமந்திர சகிதம் பிராணாயா மஞ் செய்தல், சிவமந்திர மூலம் விழுதி குழுமத்தனி தல் சிவ மூலமந்திரஞ் செபித்தல் என்ற சைவாறுட்டானக் கிரியைகள் எல்லாம் ஒருவர் தன்னைச் சிவனாக்கி தனக்கியல்பாகிய ஆன் சிவ சம்பந்தத்தை அப்பியாசம் பண்ணும் முயற்சிகளே. மந்திர பாவனை களினாலும் தியானத்தினாலும் மனிதனாகிய தன்னைச் சிவனாகக் கண்டுகொண்டு அபிஷேக அலங்காரம், நைவேத்தியம் தீபாராதனை, அர்ச்சனை முதலியன் செய்யும் சிவபூஜையின் பண்பும் பலனும் இதுவன்றி வேறில்லை.

திருமுறைகள் தோறும் வரும், மார்க்கண்டேயர் சிவபூசை, சண்மசர் சிவபூசை, ஆனை சிலந்தி முதலியவற்றின் சிவபூசை பற்றிய பல பாடல்கள் இதற்கு ஆதாரமாவன.

சிந்தாந்த சாஸ்திரங்கள் சொல்லும் சிவன் இலட்சனம், சிவனை அடையும் மார்க்கம், சிவனை அடைந்து பெறும் பேரின்ப அநுபவம் ஒவ்வொன்றுக்கும் தெள்ளத் தெளியில் விளக்கந்தரும் திருமுறைப் பாடல்கள் எத்தனை எத்தனை! அவற்றில் திரும்பும் அநுபவக்களிப்பும் பக்திச் சுவையும் எம் மாத்திரம்!

சம்பந்தப்படும் திருமுறைப் பாடல்களைப் படித்துப் படித்து அவற்றின் பாராளுள் விலாசங்களை விளக்குவதைவிட உண்மைச் சைவ விளக்கம் பெருக்குதற்கு வழி வேறில்லை என்பது மிகையன்று.

மேலும், ஆன்மாவுக்குப் பாசநீக்கம், சிவப்பேறு என்ற இரண்டே சைவசித்தாந்தம் விளக்கும் பேறுகள்.

‘‘நீங்ர வினைக்கொடுமை நீங்க இருபொழுதும் துன்று மலர் கொட்டு சூழும் வலஞ் செந்தும் தென்றல் மனங்கமமும் தென்திருவாரூர்புக்கு என்றன் மனங்குளிச் எந்துவ தென்று கொலோ’’

‘‘முன்னை வினைப்பிறவி முதறியாமையினால் பின்னை நிகழ்வனவும் பேதுறவும் ஒழிய செந்தெல் வயல்திகழும் தென்திருவாரூர்புக்கு என்னுயிர்க் காரமுதை எந்துவதென்றுகொலோ’’

இவ்விரு தேவாரப் பாடல்களும் குறித்த சித்தாந்த உண்மைக்குத் திருமுறைப் பாடல்கள் விளக்க சாதனம் என நிறுவுதற்குப் போதுமானவை.

வினைக்கொடுமை நீங்க வழிபடல், இருவினை வினைவான பின்னக்குஷ்வகளையும் பேதுற (மயக்கம்) வையும் ஒழித்தல் பாசநீக்கம். சிவனை மனங்குளிர் எந்துதலும், என்னுயிர்க்கு ஆரமுதாகக் கண்டு எந்துதலும் சிவப்பேறு.

சிவவழிபாட்டின் சீரிய பேறுகள் இவை. இவற்றை வழங்க முகிழ்க்கும் சிவனருளால், உலகியற் தேவைகளுக்காம் வாய்ப்புகளும் தம்மில் தாமே வந்து கூடும். இவற்றுக்கெனத் தனியானயத்தனங்கள் வேறு வேண்டா என்பது சித்தாந்த சாஸ்திரங்களால் அறிவியல் ரீதியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. திருமுறைகளால் அனுபவரீதியில் விளக்கப்பட்டது.

இதன் ஒன்றியில் தலைகீழ்ப் போக்காக விருத்தியற் றுவரும் இன்றைய ஆலய வழிபாட்டுப் போக்கு மறு பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய தாகும்.

“பன்டு நால்வநுக்கு அறநூரைந்து அருளிப்பல்
விலைனில் உயர்வாற்கடக
கண்ட நாதனார் கடலிடம் கொதோழுங்
காநலித்து உகர்நோயில்
வன்டு பண்செயு மாஸர்ப் பொறில்மஞ்சை
நடமீடு மாநோட்டம்
தொண்டர் நாள்நொறும் துநிசை அநுள்செம்பே
தச்சரம் அதுநானே”

—சம்பந்தர்

கேதீசநாத ஸுப்ரபாதம் [5]

— வியாகரண சேராமனி மிரங்கந் தொராம சால்திரிகள் —
ப்ரதிபத்தி

முந்தாவது செலோகம்:

நாலேந்து யாலிந் நிபந்த ஜடாந்தநு
சிஞ்ஜாஞ்சூபுர நநாப்புஜ சோபான !
யஸ்ராதுலேய விசத்க்குந திவியகாந்த
கேதீசநாத சுரணம் சுரணம் ப்ரபந்தே !!

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:

உயர்த்திக் கட்டப்பட்ட சடைழுதியில் தவழும் இளம்பிறையுடன் விளங்குபவரே ! கலீர் கலீர் என் ஒளிக்கும் சிலம்புப் பாதங்கஞ்சன் விளங்குபவரே ! வெண்ணீரு பூசித் தூய திருமேனி உடையவரே ! கேதீசப் பெருமானே ! உமது திருவடிகளைத் தஞ்சமென்று சரண் புகுந்தேன்.

நான்காவது செலோகம்:

வ்யாக் ராஜ்னார்ப தூர்க்கரய குரங்கானே
தர்மோக்ரதர்ப சிதிலீகு நுலபானே !
முந்தாயிந்ர கலி கர்ம விசோபநகூ
கேதீசநாத சுரணம் சுரணம் ப்ரபந்தே !!

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:

புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்திருப்பவரே ! சிறந்த மான்கள்றைக் கையில் தாங்கியவரே ! கூற்று வனின் கொடிய செருக்கைச் சிதறடித்த குலாயுதத்தைக் கையில் ஏந்திய பெருமானே ! தலையால் வணங்குபவரின் பாபவினைகளை நீக்குவதில் நிகரற்றவரே ! கேதீசப்பெருமானே ! உமது திருவடிகளையே தஞ்சமென்று சரண் புகுந்தேன்.

ஐந்தாவது செலோகம்:

கீவாணதைந்ய விநீசீவி கீர்தநன
காந்தி ப்ரவாஹ சபால்க்குந பாதபநம் !
நக்தம்தவம் சிலீக்குநாரிச்சன ஹநுஷ்டசேத
கேதீசநாத சுரணம் சுரணம் ப்ரபந்தே !!

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:

அமரர், அசரர், அயன் ஆகியோர் உமது திருவடிகளை வணங்க, அவர்கள் முடியிறுள்ள இரத்தி னக் கற்களின் ஓளிப் பெருக்கினால் பல நிறம் பொருத்தி விளங்கும் தாமரை போன்ற திருவடிகளை உடையவரே ! இரவும் பகலும் கேதுவினால் அர்ச்சிக்கப்பட்டு மகிழ்ந்த மனத்தையுடையவரே ! கேதீசப் பெருமானே ! உமது திருவடிகளையே தஞ்சமென்று சரண் புகுந்தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழக அந்தனர் வானவ ரானினம்
வீழக தன்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழக தியதெல் லாமர னாமமே
குழக வையக முந்துயர் தீர்க்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

பிரமாதி ஜூப்சி மீ 07 ஈ (24-10-1999)

சௌவாலய அர்ச்சகர்கள் சிவாச்சாரியர்கள் [5]

சௌவாலயங்களின் உயிர் நாடியாக விளங்கவேண்டிய குருமார்களுக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதி, இன்று சௌவாலயங்களில் சௌவாலயாற்றும் குருமாரது தராதரம் பற்றிய விடயங்களைக் கடந்த நான்கு இதழ்களில் ஆராய்ந்தோம். சௌவாலய அர்ச்சகர்கள், சிவாச்சாரியர்கள், பிரசாரகர்களைப் பயிற்றுவித்துப் பட்டங்கள் வழங்கக்கூடிய சட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற பயிற்சிக் கல்லூரியொன்றை நிறுவுவதே நாம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சனைகளைப் பெருமாளில் குறைக்க உதவும் எனக் கருதினோம்.

இப்பயிற்சிக் கல்லூரி எவ்வாறானதாக இருத்தல் வேண்டும்?

- * இப்பயிற்சிக் கல்லூரி அதன் தரத்தில் நாட்டி வூளா ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலைகளின் தரமான வினதாகவேண்டும் இருத்தல் வேண்டும்.
- * இக்கல்லூரி வழங்கும் பட்டங்களை வேறொரு வரும் வழங்கமுடியாத சட்ட வரையறை இருத்தல்வேண்டும்.
- * இப்பயிற்சிக் குழுமம் ஆசிரியர்களுக்குக் கொரவாயான ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- * இக்கல்லூரியில் வெறு நிலைகளில் பட்டம் பெற்று வெளியேறு

பவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய சம்பளத்திட்டமொன்று வகுக்கப்படவேண்டும்.

- * இக்கல்லூரியில் பட்டம் பெறுவர்களுக்கு ஆலயங்களில் சௌவாலயாற்பட்டு உத்தரவாதப்படுத்தப்படவேண்டும்.
- * இக்கல்லூரிக்கு அநுமதிக்கப்படும் மாணவர்கள் க. பொ. த. (சா. த.) பரீட்சையில் சித்தியைந்திருத்தல் வேண்டும். மாணவர் தெரிவில் ஒழுக்கம், சமய சௌவாலயில் மன முடைமை ஆகிய இரண்டும் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

இக்கல்லூரியின் பாடவிதானம் பின்வருவன வற்றை உள்ளடக்கியிருத்தல் வேண்டும்.

- * தமிழ் மொழி
- * சமஸ்கிருத மொழியும் சிரந்த இலிபியும்
- * ஆங்கில மொழி
- * சௌவாசித்தாந்தம்
- * வேத அத்தியயன், ஸ்தோத்திர பாராயனப்பயிற்சிகள்
- * பஞ்சனிஶைப் பயிற்சி
- * சௌவாத்தமிழ் இலக்கியங்கள்
- * சௌவாகமங்கள்
- * சௌவாகமக் கிரியைப்பயிற்சிகள்

- * சௌவா, இந்து சமய வரலாறும் பண்பாடும்
- * சோதிடம்
- * பொதறிவு: சமூகவியல் உள்வியல், இதர சமயங்கள் பற்றிய அடிப்படை அறிவு, சுகாதாரக் கல்வி.

மாணவர்களின் ஈடுபாட்டிற்கு அமைய அவர்கள் ஒரு தீவிரகளில் விசேடத்தேர்க்கிடைப்பற அநுமதிக்கப்படலாம். வேத அத்தியயன், ஸ்தோத்திர பாராயனப் பயிற்சிகளில் விசேடத்தேர்க்கிடைப்பற அநுமதிக்கப்படவேண்டும். ஏனைய சௌவாஸ்தாபனங்களும் தத்தமது வசதிக்கேற்ப பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும்.

ஒருவொரு ஆலயமும் தனது வருமானத்திற்கு ஏற்ப இப்பயிற்சிக் கல்லூரி யின் வருடாந்தச் செலவுகளுக்கு மாணியம் வழங்க வேண்டும். ஏனைய சௌவாஸ்தாபனங்களும் தத்தமது வசதிக்கேற்ப பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும்.

இக்கல்லூரியை நிறுவ வதற்கும் இது போன்ற வேறுபல சைவசமய விவகாரங்களைக் கவனிப்பதற்குமாக சௌவா நிறுவனங்கள் மாநாடு (Conference of Saiva Institutions) ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். இந்த அமைப்பின் பொதுச் சையில் சௌவா ஆதீனங்கள், ஆலயங்கள், சௌவாசபைகள் மாவும் அங்கம் வகிக்க வேண்டும். இவ்வ மைப்புக்குச் செயலாளர் நோயகம் ஒருவர் நியமிக்கப்படவேண்டும். ஊதியம் பெறும் முழுநேர ஊழியரான இவரே அமைப்பின் செயற்பாடு குடும்பங்கள் முன் எடுத்துச் சென்று நிறைவேற்றும் அதிகாரியாயிருப்பார். பொறுப்பான்மைக்குமிழவான்றுமாதா மாதம் கூடி நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட முழுவகை எடுக்கலாம். இந்நிறுவனம் இந்துசமய விவகாரத் தினங்களதுடன் நெருக்கமாகச் செயற்பட வேண்டும்.

உத்தேச நிறுவனத்திற்கும் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குமான சில அடிப்படைகளே இங்கு முன்வக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வடிப்படையில் (தேவையென்கூடிய பொருத்தமான மாற்றங்களுடன்) இவ்விடயங்களுமின்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். இவ்விடயத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் பணிக்கான அடிமட்டவேலைகளை, மாற்பாணத்திலுள்ள செல்வாக்கும் செல்வு வளம் வருமித்தோ தனித்தோ ஆரம்பித்து வைக்கமுடியும் எனக் கருதுகிறோம். எல்லாம் வல்ல பரமேஸ்வரன் சம்பந்தப்பட்டவர்களுது சிந்தையுட் புகுந்து செயற்படுத்துவானாக.

தீபாவளி

— நிறுருக சீரூபாளந்த வாரியார் —

தீபாவளி என்னும் நன்னாளைப் பொன்னாளாக யான்டுங் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் அதன் உண்மையறிந்தவர்கள் ஒரு சிலரேயாவார்கள். அதனைச் சிறிது இங்கு விளக்குவாம்.

பெரும்பாலோர், நரகாசுரனைக் கண்ணபிரான் சங்கிரித்தார். அந்த அரக்கனையழித்த நானே தீபாவளி என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நரகாசுரனைச் சங்கிரித்த நான் அதுவாக இருக்கட்டும். ஆனால் கேவலம் ஒரு கொடியவனைக் கொன்ற நானுக்கு, ஒரு கொண்டாட்டம் நிகழ்வது, யான்டும் எக்காலத்தும் இருந்ததில்லை. அப்படியிருக்குமாயின் புகழ் படைத்த அரக்கர்கள் ஒவ்வொருவரையுங் கொன்ற நாட்களையெல்லாம் கொண்டாடுவதாயின் ஆயுளே அதற்குச் சரியாகிவிடும். ஆகவே நரகாசுரனைக் கொன்றதற்காகத் தீபாவளி ஏற்பட்டதன்று.

தீபம் — விளக்கு; ஆவளி — வரிசை

தீபத்தை வரிசையாக வைத்துச் சிவபெருமானை வழிபடுவதற்கு உரிய நான் தீபாவளி எனவன்றாக. தீபமங்கள் ஜோகி தியாக விளங்கும் சிவபெருமானை, நிரம்பும் விளக்கேற்றி வணங்கினார்கள் நமது முன்னோர்கள். திருக்கார்த்திகையில் விளக்கேற்றி வணங்குகின்றார்களன்றோ?

“விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்” என்பது ஞானசம்பந்தர் திருவாக்கு.

சிவ விரதம் எட்டு எனக் கந்தபுராணத்தின் ஏழாவது காண்டமாகிய உபதேச காண்டம் புகல்கின்றது.

அவையாவன:

- 1) சோமவார விரதம்
- 2) உமாமகேச்சர விரதம் (கார்த்திகை மாதப் பெளர்ணமி)
- 3) திருவாதிரை விரதம் (மார்கழியில்)
- 4) சிவராத்திரி விரதம் (மாசியில்)
- 5) கல்யாண விரதம் (பங்குனி உத்திரம்)
- 6) பாசுபத விரதம் (தைப்பூசம்)
- 7) அஷ்டமி விரதம் (வைகாசி பூர்வபாடச அஷ்டமியில்)
- 8) கேதார மாவிரதம் (இதுதான் தீபாவளி)

பன்னிருவிழி அழகனின் கடைக்கண பார்வை

விசாலேவி கர்ணந் தீர்கேஷ் வஜஸ்ரம்
தயா ஸ்யந்தில் தவாதசஸ் வீக்ஷேவி /
ஸ்ரீலந் கடாகூஸ்: ஸக்ருந் பாந்தஸ் சேந்
பவேந் நே தயாசஸ் கு நாம மாநஸி: // — ஆதிசங்கரர்

கருணாநிதியாகிய கந்தக் கடவுளே! விசாலமாயும் பொழுவதாக உள்ளதுமான உன்னு பன்னிரண்டு சங்கங்கள், முறையாவது என்மீது விழுந்ததேயானால், அதனால் உன்கு என்ன குறை ஏற்பட்டுவிடும்?

பிழையுளன பொறுத்தருள்வாய்

ஜந்தி பிதா ச ஸ்வஷ்டராயாதம்
ஸஹேத ந கம் நேவலேநாத் நாத!
அஹம் சாதி பாலோ பாரந் லோக தாதஹு:
கூஷல்வாயாதம் ஸமஸ்தம் ஸஹேச!! — ஆதிசங்கரர்

தேவசேனாதிபதியான ஸ்ரீசப்பிரமணியப் பெருமானே! தம் குழந்தை செய்யும் குறும்புகளை அக்குழந்தை யின் தாயும் தந்தையும் பொறுத்துக்கொள்வதில்லையா? நானேன் சிறுபிள்ளை, நீயோ அனைத்து உலகங்களுக்கும் தந்தை. பரமேஸ்வரனின் மகனான சப்பிரமணியப் பெருமானே! எனது பிழைகள் அனைத்தையும் கருணை கூந்து பொறுத்தருந்தல் வேண்டும்.

கந்தபுராணக் கதைகள் உணர்த்தும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள்

— நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் —

பதி, பசு, பாசமென்னும் முப்பொருள்களின் இயல்பை விரித்துக் கூறுவது சைவசித்தாந்தம், முப்பொருள்களின் இயல்பைச் சமய அறிவு குறைந்தவர்களுக்கு இலகுவாக உணர்த்துவதற்காக, முப்பொருள் இயல்பைக் கருப்பொருளாக வைத்துக் கதைகள் இயற்றப்பட்டன. இக்கதைகளே புராணங்கள்.

திருவருள் தலைக்கூடிய பெரியோர், இறைவனது திருவிளையாடல்கள் எனக் கூறப்படும் கதைகளின் உண்மைநூற் கருத்துக்களைத் தாம் அருளிய நூல்களிலே ஆங்காங்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். உதாரணமாக சிவபெருமான் முப்புரங்களை ஏரித்தருளிய திருவிளையாடல் உணர்த்தும் உண்மைநூல் கருத்தை விளக்க வந்த திருமூலர்,

‘அப்பணி செஞ்சடையாதி புராதனன்
முப்புர மெய்தனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புர மாவன மும்மல காரியம்
அப்புர மெய்தனை ஆர்விவாரே’’

என்று கூறி முப்புரங்கள் என்பன ஆணவும், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்கள் எனவும் முப்புர தன்மை என்பது மும்மலநாசம் எனவும் விளக்கியருளினார்.

கந்தபுராணத்திலே சிவபெருமானுடைய திருவிளையாடல்கள் பல கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் உண்மைநூற் பொருளை உணர்த்துகின்றன. நெருப்பிற் குடுபோலச் சிவபெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்து நிற்பது திருவருட் சத்தியாம்: அச்சத்தியை அவருடைய மணவியென்றும், அச்சத்தியினிடமாக அவ்வப்போது எடுக்கப்படும் விநாயகக் கடவுள், முருகக் கடவுள் முதலிய அருட்டிருமேனிகள் அவருடைய மைந்தரென்றும், சக்தியடன் கூடுவதைத் திருமணம் என்றும், இங்கள் உபசாரமாகத் திரத்திற் கூறுதல் புராண வழக்கமாகும்.

இந்திகழ்ச்சிகளின் உண்மைக் கருத்தையுணராது, ‘சிவபிரான் உமையை மணந்தார்; மைந்தரைப் பெற்றார்; விநாயகக் கடவுள் வல்லபையை மணந்தார்; முருகக்கடவுள் இரண்டு பெண்களை மணந்தார்’ என்று புற மதத்தவர் வாளா கூறியிகழுகின்றார்கள், அப்பொய்யுரைகளை நம்மவருங்கேட்டு மயங்குகின்றனர். உண்மை நூற் கருத்தையுணர்ந்தால் அம்மயக்கவுணர்ச்சி நீங்கும்.

புராணங்களில் உட்பொதிந்து கிடக்கும் உண்மைப் பொருட்களை நோக்காது, அக்கதைகளை மாத்திரம் நோக்கி, புராணக் கதைகளை இகழும் மக்களுக்கு உண்மையுணர்த்துவது இத்தொகுப்பு. கந்தபுராணக் கதைகளை மக்கள் நன்கறிவர். அக்கதைகள் உணர்த்தும் உண்மைநூல் கருத்துக்களை அறித்து கொள்ள முப்பொருள் பற்றிய விளக்கம் அவசியம். முப்பொருள் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கம் இவ்விதமுல் இன்னோடிடத்தில் தரப்பட்டுள்ளது. ‘சைவத்தின் மகிமை’ பற்றிய சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசந்தரணாரின் கட்டுரைத் தொடரின் முதல் அத்தியாயத்திலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

— ஆசிரியர்

1. தக்கன்

1. சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள்
2. உயிர்கள் வினைக்கு ஈடாகப் பிறவியெடுக்கும்
3. உயிர் பழைய நல்வினைப் பயனாற் கடவுளை வழிபடும்.
4. மலவாசனையால் உலக இன்பங்களையே விரும்பும்.
5. விரும்பி நுகரும்போது செருக்கடையும்.
6. செருக்கிணால் கடவுளை மறந்து திமைபுரியும்.
7. தீமை செய்த உயிர் கடவுளால் தண்டிக்கப் பட்டுப் பின்பு நல்வழிப்படும்.

2. அசர் பிறப்பு

1. ஆசையினாற் காமம் வெகுளி மயக்கம் முதலிய பொல்லாக் குணங்கள் உண்டாகும்.
2. அப்பொல்லாக் குணங்கள் தனக்கும் பிறருக்குந் துன்பத்தை யுண்டாக்கும்.

3. நாசியனுபநேசம்

1. யாக்கையுஞ் (உடம்பும்) செல்வமும் நிலையில் லாதன்.
2. தருமமே நிலையுள்ள பொருள்.
3. சிவவழிபாட்டினால் இயமனையும் வெல்லலாம்.

(11 ம் பக்கம் பார்க்க)

மற்கட சம்பந்தமும் மார்ச்சால சம்பந்தமும்

இறைவன் உயிர்களை ஆட்கொள்ளும் முறை இரு வகைப்படும்:

1. மற்கடச் சம்பந்தம்: மற்கடம் = குரங்கு, குரங்குக்குட்டி தானாகவே தாயைப்பற்றி நிற்கத் தாய்க்குரங்கு அதனைக் காக்கும். அதுபோல உயிர் தானாக இறைவனைத் தேடிப் பிடித்து இறையருள் பெற்று உய்தல் உண்டு. இதுவே மற்கட சம்பந்தம் எனப்படும்.
2. மார்ச்சால சம்பந்தம்: மார்ச்சாலம் = பூணை. பூணை தன் குட்டிகளை வாயினாற் கவுனிப் பாதுகாப்பான தானாகத் தேடிசென்று ஆட்கொள்வதும் உண்டு. அதுவே மார்ச்சால சம்பந்தம் எனப்படும்.

கந்தபுராணக் கதைகள் உணர்த்தும் சௌவசீத்தாந்தக் கருத்துக்கள்

(10 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

- 4. ஶாயூபநேசம்**
செல்வமே உலகவின்பங்களுக்குக் காரணமானது.
- 5. அகர்வரும் பெறுதல்**
உயிர் காமிய வினையினால் எல்லாச் செல்வங்களையும் உலகவின்பங்களையும் அடையும்.
- 6. சூக்கரனுபநேசம்**
உள்ள பொருள் ஒன்றே; அது நி.
(இது மாயாவாதக் கொள்கை)
- 7. நேவர் சீறைப்படுதல்**
சிவநித்தையால் வரும் பாவம் உயிரைப் பல பிறவிகளிலும் தொடர்ந்து வருத்தும்.
- 8. நேவர் புலம்புதல்**
துன்பத்துக் காற்றாத வயிர் கடவுளையே பற்றுக் கோடாகக் கொள்ளும்.
- 9. சீவிபகுஷரனநுப் புதிதல்**
  - கடவுள் உயிருக்கு அருள்செய்யும் பெருங்கருணையுடையவர்.
  - உயிரது முறைப்பாட்டுக்கிரங்கி யருள் செய்வார்.
- 10. உழையம்ஶையார் சீவனை நிழுதல்**
மகா சங்கார காலத்திற் கடவுள் சக்தியையுந் தன்னுள் ஒடுக்கித் தானேயாய் நிற்பர்.
- 11. காஷத்தனம்**
மகா சங்கார காலத்தில் அவாவை எழுப்பும் மலசத்தியும் ஒடுங்கும்.
- 12. உழாதேவியார் திருமூலம்**
  - கடவுள் தமது திருவருட் சத்தியோடு கூடிப் படைப்பு முதலிய ஐந்தொலில்களை இயற்றுவர்.
  - அப்பொழுது பிறவிக்குக் காரணமான அவாவை யுண்டாக்கும் மலசத்தி திரோதானசத்தியாலெழுப்பப்படும்.
- 13. பூருக் கடவுள் திருவவதாரம்**
  - உயிர்களுக்கு அருள்புரியும் பொருட்டுக் கடவுள் அருட்டிருமேனி கொள்ளுவார்
  - சிவபெருமானே முருகக் கடவுளானார்.
- 14. நுவைவர் வருநல்**
  - அருட்டிருமேனி கொண்ட கடவுளுக்கு அருட்குணங்கள் துணையாயமையும்.
- 15. தீருவிளையாடல்**
திருவருளினாலே அற்புத நிகழ்ச்சிகளுண்டாகும்.
- 16. தகரேறுதல்**
  - நான் என்ற முனைப்புக்கொண்டு செய்யுங் கரும் முடிபு பெறாது.
  - அது தீமை பயக்கும்.
- 17. அயனைச் சீறையிடுதல்**
  - உருவகளுடு இகழக்கூடாது.
  - எல்லாமறிந்தே னென்று செருக்குதல் துன்பத்தைத் தரும்.
- 18. சீவனுக்குபநேசம்**
  - சிவபெருமானும் விநாயகர் முதலிய அருண் மூர்த்திகளும் பிரணவப் பொருளாயுள்ளவர்.
  - மந்திரோபதேசம் பக்குவர்க்கு மறைவாக ஓதப்படுதல் வேண்டும்.
- 19. படையூசிஸி**
உயிரின் மலக்குணங்களை வாட்ட அவற்றுக் கெதிராய் அருட்குணங்கள் எழும்.
- 20. தாரகள் வகை**
  - மாயாமல நீக்கம்.
  - தான் தத்துவங்களின் வேறென்று உயிரறிய மாயாமலம் நீங்கும்.
- 21. சமந்தன் புலம்பல்**
நெடுங்காலம் துன்பம் நுகர்ந்த உயிர் ஆற்றாது சோர்ந்து கடவுளது துணையை நாடும்.

(12 ம் பக்கம் பார்க்க)

சௌவசமயப் பொருளான சபை வெளியிடுகள் - 1999**சிவாலயத்தின் விதி**

ஸ்ரீவீரி ஆஹுபுகநாவலர் செய்தது

சௌவசமய பாடம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் கட்டாயம் படிக்க வேண்டிய நூல். ஒவ்வொரு சௌவசமயியின் இல்லத்திலும் இருக்க வேண்டிய நூல். விலை ரூபா 20/-

நாவலர் நிதி வாக்கையக்கள் — விலை ரூபா 5/-
கிடைக்குமிடம்: 125, அரசடி வீதி, கந்தர்மடம்,
யாழ்ப்பாணம்.

பஸ்கலைக்கழகக் கௌரவப்பட்டங்கள்

6-10-99 அன்று நடைபெற்ற யாழ்ப்பாணப் பஸ்கலைக்கழக வெள்ளிலிமாப் பட்டமளிப்பின் போது யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபல இசைவல்லுநர் மகாவித்துவான் இனுவில் வீரமணிஜயர் அவர்களுக்கும், சங்கிதபூஜனம் சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கும் M. A. கௌரவப் பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டன. இவர்களது சேவை தமிழிசைக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்கவேண்டுமென இந்துசாதனம் பிரார்த்திக்கிறான்.

கந்தபுராணக் கதைகள் உணர்த்தும் சௌகர்த்தாந்தக் கருத்துக்கள்

(11ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

22. முருகக்டவாராஞ்புரிதல்

1. கடவுள் உயிர்க்குயிராய் நின்றும் அருளுவர்.
2. கனாவிலும் அருளுவர்.
3. அடியார் வாயிலாகவும் அருளுவர்.

23. வரவாரு துறு

உயிரில் மெய்யுணர்ச்சி தோன்றுங்கால் மலவலி
கிறது அடங்கும்.

24. பானுகோபன் வதை

மெய்யுணர்ச்சியே உயிரது அறியாமையை அழிக்கும்.

25. சீங்கள் வதை

1. கன்மல நீக்கம்.
2. உயிர் பிராரத்த விளையை அனுபவித்தே தீர்க்கும்.
3. அனுபவிக்கும்பொழுது ஆகாமியமுண்டாகும்.
4. ஆகாமியம் ஞானத்தால் அழியும்.
5. சஞ்சிதங் குருவருளால் அழியும்.

26. நூள் வதை

1. ஆணவமல நீக்கம்
2. சிவஞானத்தாலே ஆணவமலவளி முற்றாய்க்கெடும்.
3. இறைவனது அருளால் சிவஞானமுண்டாகும்.

27. தேவர் சிறை மீட்சி

மலம் நீங்கிய உயிர் சுவதந்திரமடையும்.

28. தெய்வயானையற்ற நீருமனம்

பக்குவமடைந்த உயிர் தானாகச் சென்று கடவுளை யடையும்
இது மர்க்கடசம்பந்தமெனப்படும்

29. விண்குடியேற்றம்

உயிர் ஆனந்த நிலைக்கூப்பெறும்

30. வள்ளியற்ற நீருமனம்

பக்குவமடைந்த வுயிரைக் கடவுள் குருவடிவங்கொண்டு எழுந்தருளியாட் கொள்ளுவர்.
இது மார்ச்சாலைமபந்தமெனப்படும்.

சைவபரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாணம்**சைவசித்தாந்த பிரவேச பண்டிதர், சைவசித்தாந்த
பண்டிதர் தேர்வுகள் — 1999**

1999 ஏப்ரல் மாதத்தில் சைவபரிபாலன சபையால் நடாத்தப்பட்ட மேற்கண்ட தேர்வுகளில்

சித்தியடைந்தோர் விபரம்**சைவசித்தாந்த பிரவேச பண்டிதர் தேர்வு****இரண்டாம் பிரிவு**

ரேவதி செல்வராசா
மீனவோசனி அருணாசலம்
அம்பலவாணர் ராஜரட்னம்
நாகேந்திரம் நவராஜா
செல்வின்கம் இந்திரா

உள்ளாம் பிரிவு

மேனகா சிவலோகநாதன்
சியாமளா கந்தையா
சிவசோதி ஜயாத்தரை
தி.ஜலஜா
வி.அபிராமி

சைவசித்தாந்த பால பண்டிதர் தேர்வு**இரண்டாம் பிரிவு**

நி. தசீகரன்
உருத்திராதேவி பரமநாதன்
நா. ஜெயகெளரி
வி. பராசக்தி
டி. நளாமினி
யோ. யோகாருபி
ஓ. அனுசாந்தன்

சுபாஜினி சுந்தரமூர்த்தி
ந. கெளசல்யா

சைவசித்தாந்த பண்டிதர் தேர்வு**இரண்டாம் பிரிவு**

சி. நவரட்னம்
முருகேச முரளீதரன்
நமசிவாயம் கல்யாணி
சி. தவமலர்

வேலுப்பிள்ளை செல்வகுமார்
சிவஞானம் பாலமுரளி
தயாளினி நவநீதகிருஷ்ணன்
நா. நாகேஸ்வரி

தேர்வுப் பகுதி,

சைவபரிபாலன சபை,

15-08-1999

சைவப்புலவர் வி. கந்தசாமி
கெளரவ தேர்வுச் செயலர்,

சைவநெறி - ஆண்டு 11

மீட்டற் பயிற்சி வினாக்கள்

- 151) பின்னையாரின் மேற்கரத்திலுள்ள பாசக்கமிழு எதனைக் குறிக்கின்றது?
- 152) நெயித்திய பூசையாகிய திருவிழாக்களின் முக்கிய நோக்கம் யாது?
- 153) "ஆலயந்தானும் அரன் எனத் தொழுமே" இவ்வாறு கூறும் நூல் யாது?
- 154) ஒருவர் இறுதியாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் தீட்சையாது?
- 155) வேதசிரச என்று கூறப்படுவது யாது?
- 156) சிவபெருமானின் ஆனந்த வடிவம் யாது?
- 157) சிவபுராணங்கள் எத்தனை?
- 158) கந்தன் என்ற சொல்லின் பொருள் யாது?
- 159) அந்தக்கரணங்கள் எவ்வை?
- 160) பதினேராாம் திருமுறையில் எத்தனை நூல்கள் உள்ளன?
- 161) முத்தநாயனார் பாடிய நூலின் பெயர் யாது?
- 162) சுருதி வானவன் யார்?
- 163) இறைவன் படைப்புக் காலத்தில் கொள்ளும் கோலம் யாது?
- 164) முச்சுடர்கள் எவ்வை?
- 165) "பொன்னார் திருவடிக்கு ஒன்றுண்டு விண்ணப்பம்" என்னும் முதலையுடைய பாடலைப் பாடியவர் யார்?
- 166) "சதுரம்மறை" என்னும் முதலையுடைய பாடல் எத்தலத்தில் யாரால் பாடப்பட்டது?
- 167) "ஆலமர் செல்வன்" யார்?
- 168) பொருது மூவெயில் சென்றவன் யார்?
- 169) வேதங்களை நான்காக வகுத்தவர் யார்?
- 170) இயற்கைச் சுக்திகளை தெய்வங்களாக உருவித்து அவற்றை அழைக்கும் மந்திரங்களாக அமைந்துள்ள வேதம் யாது?
- 171) உபநிடதங்களின் சாரமாக விளங்கும் நூல் யாது?
- 172) அருச்சனை செய்யும் வழக்கத்துக்கு வழி வகுத்த வேதம் யாது?
- 173) மருத்துவக் கலைகளைத் துன்னகத்தே கொண்ட வேதம் யாது?
- 174) மருத் நிலமக்களின் வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வம் யாது?
- 175) "காபாலம்" என்பது யாது?
- 176) சிவனூக்கே முதலிடம் கொடுக்கப்பட்ட இலக்கிய நூல்கள் எவ்வை?
- 177) "உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது" என்று கூறியவர் யார்?
- 178) மண்டுரீக் கந்தசவாமி கோவில் எந்த மாவட்டத்தில் உள்ளது?
- 179) பங்குனி மாதத்து ஆயிலி பநட்சத்திரத்தில் சிவஞ்சி சேர்ந்த நூனியார் யார்?
- 180) அறுவகைச் சமயங்கள் எவ்வை?
- 181) சகமார்க்கம் காட்டும் நெறி யாது?
- 182) விங்கார்ச்சன தந்திரம் கூறுவது யாது?
- 183) அரிகர வடிவம் உணர்த்துவது யாது?
- 184) ஒரு பயனை அவாலிச் செய்யப்படும் பூசையின் பெயர் யாது?
- 185) இதிகாசங்கள் எவ்வை?
- 186) முதலாழ்வார்கள் எனப் போற்றப்படுவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
- 187) தக்களின் தந்தையார் யார்?
- 188) சகடசக்கரத் தாமரை நாயகன் என்பதில் தாமரை நாயகன் எனப்படுவர் யார்? ~~குடும்ப மன்ற மன்றங்களில் தாமரை நாயகன் எனப்படுவர் யார்?~~
- 189) மன்னுபவம் தீர்க்கும் மருந்து யாது?
- 190) ஆணவம் இருளிற் கொடியது ஏன்?
- 191) திரு அம்மானை பாடியவர் யார்?
- 192) ஒன்பதாந் திருமுறையில் அடங்கும் நூல்கள் எவ்வை?
- 193) மலபரிபாகம் என்றால் என்ன?
- 194) சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரோடு கைலாசம் சேர்ந்த மன்னன் யார்?
- 195) நாயன்மார்களால் தேவாரத்தில் போற்றப்பட்ட இலங்கைச் சிவஞ்சியார் யார்?
- 196) குரியனுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தும் தாள் எது?
- 197) கிரியை வழிபாட்டால் கிடைக்கும் முத்தியாது?
- 198) திருநாவுக்கரச் நாயனார் பாடியருளியதிருமுறைகள் எத்தனையாம் திருமுறைகளுள் அடங்கும்?
- 199) விடுதி என்ற சொல்லின் பொருள் யாது?
- 200) உமாபதி சிவாசாரியார் முத்தியடைந்த தினம் யாது?

ஒலிப்பதிவு நாடா வெளியீடு

இன்னைசையால் நானும் நற்றமிழ் பரப்பிவரும் "தேவார இசைமணி" "திருமுறை வித்தகர்" தாவடியூர் எஸ். ஆர். திருஞானசம்பந்தன் அவர்கள் பாடிய தேவார இசைமணி என்றும் ஒலிப்பதிவு நாடா வெளிவந்துள்ளது. இந்தநாடாக்கள் 10-10-1999 அன்று நல்ல திருநானசம்பந்தர் ஆதீனத்தில் நடைபெற்ற வைவப்பொன்றில் வெளியிடப்பட்டு ஒதுவார் அவர்கள் கொரவிக்கப்பட்டார். ஒதுவார் அவர்கள் நலமுடன் நீடுவாழ்ந்து தமிழோடிசை பாடித் திருமுறைகளைப் பரப்பவேண்டுமென "இந்துசாதனம்" பிரார்த்திக்கிறான். ஒலிப்பதிவுநாடாக்களைப் பெற்றுக்கொள்க்கடிய இடம்: திரு. எஸ். ஆர். திருஞானசம்பந்தன், குமாரசாமி வீதி, தந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.

நீதிசாலை

மாணவர் பகுதி

கல்வியின் பயன்

அன்பார்ந்த குழந்தைகளே,

எழுகளிலும் பாடசாலைகளிலும் ஆலயங்களிலும் கும்பழைச், கொலுபூசை, நவராத்திரி விழாக்கள் நடத்தி இறைவனைப் போற்றியிருப்பீர்கள்.

“கற்றதனால் ஆய பயணன்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழுர் எனின்”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

கல்வியின் பயனைப் பற்றிப் பேசுகின்ற இடத்தில், ஆயிரம் திருநாமங்களை உடைய இறைவனைக் குறிக்க “வாலறிவன்” என்ற நாமத்தைத் திருவள்ளுவர் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது நோக்கத்தக்கது. பெரும் கருத்துக்களை இரண்டு வரியிலமைந்த குறுப்பாக்கல் அடக்கம் இரு சொற்களைச் சிக்கமாகவும் அர்த்தமுள்ள வள்ளுவர் சொற்களைச் சிக்கமாகவும் அர்த்தமுள்ள தாகவும் அமைத்துக் கொள்கின்றில் வல்லவர். இக்குறுளில் “வாலறிவன்” என்ற சொல்லை இறைவனைக் கட்டு வதற்கு உபயோகித்திருப்பது இதற்கு ஒரு உதாரணம். வாலறிவன் என்றால் எல்லா ஞானங்களையும் அறிந்தவன் என்று பொருள். நாம் அறிய வேண்டியது - கற்க வேண்டியது - சமுத்திரம் போன்றது. நாம் எவ்வளவு படித்திருந்தாலும் அது கல்வி என்ற சமுத்திரம் தொற்றில் ஒரு துளியே என்ற உண்மையும் இக்குறுளில் மறைந்து கிடக்கிறது. நாம் எவ்வளவு படித்திருந்தாலும் அதனால் அகங்காரம் கொள்ளாது இறைவனது அறிவின்

முன் எமது அறிவு ஒரு துளி என்ற அடக்கத்தோடு இறைவனுடைய நல்ல பாதகமல்களை வணங்க வேண்டுமென்று கூறுவதற்காகவே ‘‘வாலறிவன்’’ என்ற வார்த்தையைத் திருவள்ளுவர் உபயோகித்துள்ளார்.

இறைவனை வணங்க வேண்டும் என்ற வேட்கை கல்வியின் பயனாக எழுதல் வேண்டும். ‘‘கற்றவர் தொழுது ஏத்தும் சீர்க்கரையில் பாண்டிக் கொடுமூடி நற்றவா’’ என்கிறார் சுந்தரர். ‘‘கற்றவர் விழுங்கும் கற்பக்க களி’’ என்பது திருவிசைப்பா அடி.

இறைவனது நினைவு என்றும் மனதில் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும். ‘‘நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன்; நினையாது ஒரு போதும் இருந்தறியேன்’’ என்கிறார் அப்பர்.

எங்கும் நிறைந்த இறைவனை எங்கும் வழிபடலா மாயினும், இறைவழிபாட்டிற்கு மிக உகந்த இடம் ஆலயம். இவ்விதழிலே சி. குழுதினி என்ற தங்கை ‘‘ஆலயம்’’ பற்றி எழுதுகிறார். ‘‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’’. ஆலய வழிபாட்டை எமது தினசரிக் கடமைகளுள் ஒன்றாக அமைத்துக் கொள்வது நன்மை தரும்.

மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

- ஞானகுரு

ஆலயம்

- சி. குழுதீனி, சித்தங்கேணி. —

இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை ‘கோயில்’ எனவும் ‘‘ஆலயம்’’ என்றும் அழைக்கின்றோம். கோயில் என்ற பெயர் கோ + இல் எனப்பிற்கு ‘கோ’ இறைவன் என்றும், ‘இல்’ இருப்பிடம் என்றும் பொருள்படும். அதாவது கோயில் இறைவனின் இருப்பிடமாகும். ஆலயம் என்பது ‘ஆ’ ஆன்மை என்றும் ‘லயம்’ சேருவதற்குரிய இடம் எனவும் பொருள் படும். அதாவது ஆன்மா சேருவதற்குரிய இடம், அதாவது ஆனவமலம் அடங்குவதற்குரிய இடம் எனப் பொருள்படும்.

நம் தேசத்து மக்களின் இறை நம்பிக்கையும் அவர்களுடைய வழிபாட்டுமூலத்திலும் உணர்வும் வரலாற்றுக்கு முன்பே தொடங்கினால்தான் வளம் கொழித்து வந்தால் எது. வேதகாலத்தில் இயற்கையின் குறுநிலையே வழிபாட்டுக்குரிய இடங்கள் ஆயின. நதி, குளக்கரையோரங்களிலும், மரச்சோலைகளிலும் வேள்வித்தீயின் மூலம் இறைவழிபாடு பெரிதும் நிகழ்ந்து வந்தன. அத்தகைய மரச்சோலைகளில் உள்ள உயர்ந்த மரம் ஸ்தலவிருட்சம் என்றும்நிதிகள், குளங்கள், ஆறுகள் புண்ணிய தீர்த்தங்களாகவும் மாறின. பின்பு ஆகமத்தை அனுசரித்து ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன.

பாலில் நெய் போல் - தயிரில் வெண்ணைய் போல் - நிலத்தடியில் மறைந்திருக்கும் நிலத்தடி நீர் போல் - பசுவின் உடலில் மறைந்திருக்கும் பால் போல் - எங்கும் எதிலும் இறைவன் மறைந்திருந்தாலும் ஆலயத்தின் கண் காட்சியிருந்து மூர்த்தியாகவே அமைந்திருக்கிறது. எங்கும் நிறைந்து பரந்து காட்சியளிக்கும் திருவருள் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டு வெளிப்பட்டு விளங்கும் இடம் இவ் ஆலயங்கள்தாம். ஆகவே எல்லா வழிபாட்டிலும் ஆலய வழிபாடே சிறந்தது என அறிகிறோம்.

பரமஸ்வருபியாகிய ஆதி அந்தம் கடந்த பரம் பொருளாகிய இறைவன் எதிலும் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்குவன். பரமஸ்வருபியாகிய இறைவன் உலகில் உள்ள மக்கள் உய்யும் பொருட்டு கீழிற்கி ஆலயங்களில் உருவத்திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி அன்புடன்

கண்ணீர் சிந்தி வணங்குபவர்களுக்கு நன்னெறி காட்டி உய்வித்து ஆட்கொள்கிறான்.

ஆலயங்களில் பலபேர் சேர்ந்து பூஜைகள், உற்சவங்கள், கும்பாபிஷேகங்கள் செய்து பொன்னையும் பொருளையும், கந்தம், புஷ்பம், நைவேதத்தியம் மேளதாளம் என பவற்றையும் அர்ப்பணம் பண்ணுகிறோம். சல்வரனிட மிருந்து முழுச்சமூகமும் பலவிதமான அநுக்கிரகங்கள் பெறுகிறது. அதற்காக சமுகம் முழுவதும் சேர்ந்து கருணைக் கடலாகிய இறைவனிற்கு நன்றி தெரிவிப்பதற்கு அடையாளமாக நன்றிக்கும் அன்புக்கும் வெளிப்படையான அடையாளமாக இறைவன் நமக்குக் கொடுக்கத்தில் இருந்து பஸ்திரம், பொருள், பொன், நைவேதத்தியம் என்றெல்லாம் அர்ப்பணிப்பது தான் நம்முடைய ஆலயப் பணியின் நோக்கம்.

ஆண்டவன் அருளில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்துச் சுகிப்புச் சக்தி பெறுவதே மாநதர் துயர் தீர்க்கும் அருள் மருந்தாகும். பக்தி ஒன்றுதான் அந்தக் கஷ்டங்களையேல்லாம் சகித்துக் கொள்க்கூடிய சக்தியைத் தரும். அந்தப் பக்தியை வளர்க்கும் இடங்கள் ஆலயங்கள். இதற்காகத்தான் ஆலயங்கள் எல்லா இடங்களிலும் நிர்மாணிக்க வேண்டும்.

மனிதனினால் ஒரு சிறு புல்லைக் கூட சிருஷ்டிக்கு முடியாது என்னே. நாம் உட்கொள்ளும் உணவை முதலில் ஆண்டவனிற்கு அர்ப்பணம் செய்யாதிருப்பது நன்றியற்ற செய்கையாகும். சிறந்தனவற்றைத்தான் ஆண்டவனிற்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். நம் எல்லோராலும் வீட்டில் பூஜை செய்து ஈவ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய இயலாது. அதனால் ஆலயங்கள் எழுந்தன.

வாழ்க்கைச் சாகரத்தில் முழுகி தத்தளித்து தடு மாறும் மக்களுக்கு இவ் ஆலயங்களே மன அமைதியை யும், மன நிறைவையும் சக்ததையும் அளிக்கும் கலங்கரை விளக்குகளாகத் திகழ்கின்றன.

‘‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’’

கசவநெறி - ஆண்டு 11

மீட்டற் பயிற்சி விடைகள்

- 151) எல்லாவற்றையும் ஒருவழிப் பூத்தி ஒழுங்கு செய்யும் ஆற்றலைக் குறிக்கின்றது.
- 152) நித்திய பூசைகளிலே ஏற்படும் குறைபாடுகளைத் தீர்க்கின்றன என்பதாகும்
- 153) சிவஞானபோதம்
- 154) நிர்வாண தீட்சை
- 155) உபநிடதம்
- 156) நடராஜர்
- 157) பத்து
- 158) ஆறு திருமேனிகள் ஒன்று கூடியவன்
- 159) மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்
- 160) 41 நூல்கள்
- 161) திருவிரட்டைமணிமாலை
- 162) பிரமா
- 163) அர்த்தநாரீஸ்வரவடிவம்
- 164) சூரியன், சந்திரன், அக்கினி
- 165) திருநாவுக்கரசர்
- 166) திருமறைக்காடு திருஞானசம்பந்தர்
- 167) தெட்சணா மூர்த்தி
- 168) சிவபெருமான்
- 169) வேதவியாசர்
- 170) இருக்குவேதம்
- 171) பிரம்மகுத்திரம்
- 172) யசர்வேதம்
- 173) அதர்வவேதம்
- 174) இந்திரன்
- 175) அகங்காரம் கொண்ட பிரமனின் தலையைக் கிள்ளி அம்மண்டையோட்டைக் கையிலேந்தி இறைவன் ஆடிய கூத்து
- 176) சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை
- 177) சுவாமி விபுலானந்தர்
- 178) மட்டக்களப்பு மாவட்டம்
- 179) சிவபேராக சுவாமிகள்
- 180) சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம்
- 181) யோகநெறி
- 182) முதலில் சிவவிங்கபூசை செய்துவிட்டு தனது இட்டதேவதையை வழிபட வேண்டும்
- 183) வைணவத்தையும் சைவத்தையும் இணைக்கும் அம்சமாக அமைகிறது.
- 184) காமிகபூசை
- 185) பாரதம், இராமாயணம், சிவரக்கியம்
- 186) பொய்கையாழ்வார், பூத்தாழ்வார், பேயாழ்வார்
- 187) பிரமா
- 188) சூரியன்
- 189) திருவருள்
- 190) தன்னையும் தான் மறைந்து நிற்கும் பொருளை யும் காட்டாது
- 191) மாணிக்கவாசகர்
- 192) திருவிசைப்பா - திருப்பல்லாண்டு
- 193) ஆணவம் வலி கெடுதல்
- 194) சேரமான் பெருமான்
- 195) இராவணன்
- 196) நைப்பொங்கல்
- 197) சாமிபம்
- 198) நான்கு, ஐந்து, ஆறு
- 199) மேலான செல்வம் (வி + டுதி)
- 200) சித்திரை அத்தம்

முருகனை வணங்கவே இப்பிறவி வாய்த்தது

தருளி ஸ்கந்த மூர்த்திலீ: ச்ருதெள ஸ்கந்த கீர்த்திலீ:

முகே மே பவித்ரம் ஸதா தச்சரித்ரம்!

கரே தலை க்ருத்யம் வபுஸ்தலை ப்ருத்யம்

குஹ ஸந்து லீநா: மமாசேஷ பாவாஹா!!

— ஆதிசங்கரி

எனது கண்களிலே கந்தனின் திருவருவமும் காதுகளில் கந்தன் புகழ் கூறும் கந்தபுராண காவியமும், வாயில் எப்போதும் அவனது வரலாற்றையும் தத்துவத்தையும் போற்றும் பாடல்களும், கைகளில் அவனது பாதகமலங்களில் படைக்கவிருக்கும் மலர்களும் என் உடம்பு முருகனுக்கு தொண்டு செய்வதாகவும் என் எல்லா அசைவுகளும் பாவங்களும் குகப்பெருமானில் லயித்தவைகளாகவும் அமைவதாகுக்.

(கந்தசல்லி: 08-11-99 முதல் 14-11-99 வரை)

Thiru Neeru (The Holy Ash)

One of the special features of the Hindu religion is that every one of its followers must wear some mark on his / her forehead. The Saivaitees wear *Thiruneeru* (holy ash). The wearing of *Thiruneeru* reminds us of so many aspects of our *dharma*. Especially it reminds us of *Siva*. *Thiruneeru* is also called *Vibhuthi*. *Vibhuthi* means wealth. To understand why *Vibhuthi* signifies wealth, we should know how *Vibhuthi* is prepared. It is prepared from something in which *Lakshmi* resides. *Lakshmi* resides mainly in five places: the hind part of the cow, the head of the elephant, the line of parting of hair on a married woman's head, in the lotus and in the *Vilvam* leaves. *Lakshmi* also resides in other places such as those where there is courage, where there is good conduct, where there is truth and so on.

Vibhuthi is prepared from cowdung which comes from the hind part of the cow where *Lakshmi* resides. The *Vibhuthi* which is sold in the shops may not be pure *Vibhuthi* obtained in this manner. Pure *Vibhuthi* has to be prepared by burning dried cowdung cakes. So cowdung has a significance, and the *Vibhuthi* prepared by burning it is also considered to be a sign of wealth. In Madurai, Saint Thirugnanasambandar had exhorted all the people to wear *Vibhuthi* and soon Madurai became prosperous. Therefore *Vibhuthi* is a symbol of wealth, prosperity and happiness. In fact, *Siva* Himself wears *Vibhuthi*. Therefore wearing of *Vibhuthi* also reminds us of *Siva*.

Vibhuthi has no form and it is pure white in colour. It denotes the last state of everything in the world. When a thing is burnt, first it becomes black, and when it is burnt again, it becomes white ash, and even if we burn it again, this white ash alone remains. Therefore the consummation of all bodies is white ash. This last state of things is the state of *Siva*. It also implies purity. *Vibhuthi* thus reminds us of the fact that only ashes remain ultimately when things are burnt completely, or only *Siva*, the ultimate, remains eternal in pure and white form. Thus the wearing of *Vibhuthi* reminds us of so many great philosophical truths.

If we trace the cause of all things, we find that only one eternal substance is the sole and universal cause of the variety and multiplicity that we see in this world. It is as a symbol of that ultimate source of things that we wear *Vibhuthi*. *Vibhuthi* reminds us that everything is *Sivamayam* only, which is the ultimate goal of life. So *Vibhuthi*

in the material frame corresponds to *Siva* in the spiritual frame. When we burn everything in the fire of knowledge, what remains is *Siva* and only *Siva*.

We often say that whatever is written on the forehead of a person cannot be altered and nobody can change it. Even *Siva* cannot change it. It is written on the forehead and therefore, one has to go through it. When a person is suffering and complains about it, we just tell that person 'It is written on your forehead, so there is no way out'. But if something good happens, nobody says that it is written on his/her forehead and therefore he/she is happy and enjoying. It is only when bad things happen that we invoke this idea. Actually, both good and bad are written on the forehead, and every individual has to experience it.

When we go out in the hot sun, we wear shoes to protect our feet. Even though the road is hot, we do not feel it because we are wearing the shoes. Similarly, when there is rain, we wear the raincoat and go out. The rain falls on the raincoat. But we do not get wet because there is a cover to protect us. Similarly, *Vibhuthi* also protects us, reminds us of the theory of karma, and of *Siva*, the ultimate. All of us have to face the good as well as bad things of life. We cannot escape from them but we can reduce their intensity to some extent. The fruits of whatever *karmas* we do will have to be experienced by us. No one can stop it. We can only reduce the extent of suffering. As the Tamil proverb "தலைக்கு வந்தது தலைப்பாக்கேயோ போசூ" says, what came to take away the head could be made to take away the turban only.

When *Vibhuthi* is worn on the forehead, it reminds us of *Siva* and the forehead on which the bad thing has been written by *Brahma* gets the grace of God, and therefore the obstacles, miseries, sorrows and sufferings become less and do not affect us very much. That is the principle behind the wearing of *Vibhuthi* on the forehead. An ordinary man will not have the capacity to bear his suffering, but when he develops *bhakthi* towards *Siva* and reminds himself of *Siva* by wearing *Vibhuthi* on the forehead it gives him the grace of God, he can suffer the adversity with greater mental strength and get the necessary power to do so.

So everyone should get up in the morning and after morning ablutions and bath, should wear *Vibhuthi* on the forehead and thus remind himself of *Siva* and with His grace, conduct the affairs of daily life.